

ADAM GIDWITZ

STAR WARS™

UN NOU CAVALER JEDI

CUPRINS

PE CUBUL DE GHEAȚĂ

11

BĂTĂLIA PENTRU HOTH

55

PLANETE STRANII, PARTEA ÎNTÂI

101

PLANETE STRANII, PARTEA A DOUA

181

ORAȘUL DINTRE NORI

215

AȘADAR, TE-AI HOTĂRĂT să devii cavaler Jedi? Înțeleg. Pare *cool*. Să poți mișca obiecte cu forța minții. Să poți controla oameni cu puterea gândurilor. Ah, și să nu uităm de săbiile cu laser. Da, și alea sunt foarte tari!

Dar, ia aminte: nu e vorba doar despre forța gândurilor și despre săbiile luminoase!

Ca să fii cavaler Jedi, ai nevoie de răbdare, de tărie și de conștiință. Și de antrenament. Foarte mult antrenament.

Încă mai vrei să fii un cavaler Jedi?

Bine, atunci o să-ți spun o poveste. Nu *orice* poveste. *Povestea*. Povestea unuia dintre cei mai mari

cavaleri Jedi ai tuturor timpurilor. Și, pe măsură ce povestesc, o să te pun la încercare. Ca să văd dacă ai toate calitățile necesare.

Înțeleg dacă ți-e frică. Majoritatea n-ar fi în stare să treacă de încercările mele. Sunt doar oameni obișnuiți. Ceea ce e bine. Nu e nimic în neregulă cu oamenii obișnuiți. Dar, dacă ești doar un om obișnuit, nu poți fi cavaler Jedi.

Vrei să afli povestea? Și vrei să treci de încercările mele?

Așadar, tot mai vrei să fii cavaler Jedi?

În regulă.

Aceasta este povestea unui tânăr pe nume Luke Skywalker.

Chiar dacă povestea este despre el, am să o spun diferit.

Vrei să devii un cavaler Jedi.

Luke a devenit unul din cei mai mari cavaleri Jedi.

Dacă vrei să-i calci pe urme, trebuie să te pui în pielea lui.

Vorbesc cât se poate de serios. Trebuie să-i porți hainele. Să lupți cu sabia lui cu laser. Să-i cunoști

prietenii. Să te lupți cu dușmanii lui. De-a lungul poveștii noastre, trebuie să devii Luke.

Dacă reușești, la final vei fi străbătut calea lungă, dificilă și plină de pericole a unui cavaler Jedi.

O cale care începe cu mult timp în urmă, într-o galaxie îndepărtată. . .

PE CUBUL DE GHEAȚĂ

CAPITOLUL I

PE CUBUL DE GHEAȚĂ

ÎN FAȚA TA SE ÎNTINDE o câmpie albă. E iarnă pe plajele floaie. Marea e iscată pe floaie. Alina, cămină și vară. Căci când temperatura se ridică la un vreo minut zece grade. E iarnă.

Lotul, acum nu e vară, e iarnă, iar zapada e un de mare ca un copil mei sau vrei picșo în ea.

Păși un bănuțu gros din fibră sintetică e vrea timpului o plugi și ochelari. Asta e mișcarea re- tinerilor obișnuiți să petreacă pe floaie, pe trunchi trunchiilor boboci. Una rămasă e o șoparla vrieți care merge în doi-păcături. Ună alta, fiindă epi Luce Stoyler, nu e așa? Dar în amănunt, lăsa mei chiar bănuțu astă gicăse nu te apără de

CAPITOLUL 1

IN FAȚA TA SE ÎNTINDE o câmpie albă. E iarnă pe planeta Hoth. Mereu e iarnă pe Hoth. Adică, există și vară. Cam când temperatura se ridică la vreo minus zece grade. E minunat.

Totuși, acum nu e vară. E iarnă, iar zăpada e așa de mare că un copil mai mic s-ar pierde în ea.

Porți un hanorac gros din fibră sintetică, o vestă deasupra, o glugă și ochelari. Asta e uniforma rebelilor când ies să patruleze pe Hoth, pe spinarea tauntaunilor hothieni. (Un tauntaun e o șopârlă uriașă care merge în două picioare. Știi asta, fiindcă ești Luke Skywalker, nu-i așa? Doar îți amintesc.) Însă nici chiar hainele astea groase nu te apără de

frig. E tăios și se strecoară prin fiecare crăpătură din carapacea ta, până în oase.

Undeva, în depărtare, un meteorit se prăbușește în zăpadă. Privești într-acolo cu ochii mișiți. Vântul biciuiește gheața fără milă.

— Echo Trei către Echo Șapte. Han, prietene, mă auzi?

Liniște. Apoi un pârâit electric.

— Te aud clar și răspicat, puștiule. Ce-i?

E vocea lui Han Solo. Îl știi pe Han Solo, desigur. Îți reamintesc doar: e un pirat spațial, un contrabandist, un nemernic și, pentru tine, e ceva între un frate mai mare și cel mai bun prieten.

— Mi-am terminat tura, îi spui tu. Nu detectez niciun semn de viață.

Vocea lui Han se aude din nou:

— Pe cubul ăsta de gheață nu există viață nici cât să umpli un frigider. Sensorii au fost plasați. Mă întorc.

Tremuri în bătaia aprigă a vântului.

— Da. Ne vedem în curând. Tocmai a căzut un meteorit în apropiere. Mă duc să văd. Mă întorc imediat.

„Mă întorc imediat.“ Faimoasele cuvinte de pe urmă.

Deoarece, chiar atunci, în clipa în care întrerupi comunicarea cu Han Solo, un wampa te atacă.

E o creatură uriașă, apărută de nicăieri, o combinație dezgustătoare între gorilă-urs-polar-om-de-zăpadă. Îi vezi ochii mici și gura uriașă, larg deschisă – doar pentru o clipă.

Apoi, laba ei te lovește peste față, dându-ți capul pe spate și forțându-ți vertebrele din ceafă să pocnească asemenea unor artificii. Urechile îți răsună ca niște clopote într-o biserică.

Ești în aer. Zbori.

Apoi cazi în zăpadă.

Rămâi acolo.

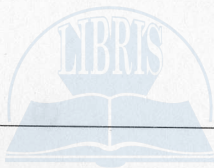
Îngheți.

Poate că ești pe moarte.

Tauntaunul tău țipă.

Ai murit.

Aproape.

LECTȚIA ALFA: UN CAVALER JEDI TREBUIE SĂ ȘTIE SĂ NUMERE

Așadar, e timpul pentru prima ta încercare.

Închide ochii.

Stai puțin, nu acum. Trebuie să citești instrucțiunile mai întâi.

Peste puțin timp, vei închide ochii. Apoi vei număra, încet, până la zece.

Pe măsură ce numeri, încearcă să te gândești doar la numere și la nimic altceva.

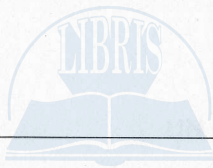
În regulă. Începe acum!

Gata?

Ți-a venit în minte vreun alt gând cât timp ai numărat? Probabil. Poate că te-ai întrebat: „Ce are asta de-a face cu cavalerii Jedi?” Sau: „De ce e tipul ăsta așa de ciudat?” Nu-i nimic. Nu-ți face griji.

Dar, oricând ai câteva minute de liniște, până la sfârșitul zilei, încearcă din nou acest exercițiu și încearcă să te gândești *doar* la numere. Uneori, te poate ajuta să respiri la fiecare număr.

Ce legătură are asta cu a fi un cavaler Jedi?

O legătură foarte însemnată.

Îți voi explica mai târziu.

De ce sunt așa de ciudat?

Habar n-am.

CAPITOLUL 2

GRUPURI DE REBELI – soldați, ingineri, piloți spațiali – forfotesc în hangarul principal al bazei rebelilor de pe Hoth.

Han Solo trece nepăsător pe lângă ei, scuturându-și zăpada de pe costum.

Totuși sunt pe planeta asta de câteva săptămâni deja, pentru a-și reconstrui baza. Imperiul i-a gonit din baza pe care o foloseau înainte, dar ei nu se lasă. Vor continua să se lupte cu nemărginitul și mărețul Imperiu și, mai ales, cu împăratul, care pare întruchiparea părții întunecate.

Scurtă recapitulare: împăratul a fost cândva senatorul Palpatine din Republica Galactică, primul guvern

care a reușit să aducă o pace de lungă durată în galaxia răscolită de războaie. Însă Palpatine a manipulat sistemul, câștigând putere și influență, până când a reușit să transforme democrația din Republică într-o dictatură – dictatura lui. În timpul ascensiunii sale, a ordonat executarea tuturor cavalerilor Jedi, inclusiv a tinerilor padawani.

Apoi, Imperiul, sub îndrumarea lui Palpatine, a început să supună toate planetele din galaxie care nu îi acceptau domnia. Supunere, în cazul de față, înseamnă fie sclavie, fie ucidere în masă, fie distrugerea întregii planete.

Acum, armata rebelă de pe Hoth este singura forță armată din galaxie care i se mai opune împăratului. Deși nu e numeroasă, nu a mai rămas nimeni altcineva.

Han Solo cercetează cu privirea hangarul. Chewbacca, copilotul lui de mulți ani, își face de lucru în burta navei lor, *Millennium Falcon*. Chewbacca este un wookiee, adică arată ca un om, dar e mai înalt și are corpul acoperit complet cu blană lungă și maronie.

Arată cam ca podeaua unei frizerii care s-a întrupat și acum repară o navă.

Prin fața lui Han trec doi droizi. Primul e bondoc, ca un coș de gunoi ceva mai răsărit. E R2-D2, cel mai curajos droid de servicii pe care l-a întâlnit vreodată Han. Cel de-al doilea droid arată ca Omul de Tinichea suflat cu aur. E C-3PO, cel mai fricos și mai băgăreț droid de protocol. După părerea lui Han.

Lui Han o să-i lipsească locul ăsta. Energia. Devotamentul față de cauză. Curajul prostesc cu care rebelii înfruntă imposibilul. O stație de luptă imperială a distrus de curând o planetă întreagă. Dintr-o singură lovitură. Han a văzut rămășițele planetei plutind prin spațiu. E imposibil să te lupți cu o asemenea putere.

Dar poți să încerci. Iar această adunătură pestriță de soldați și droizi, așa nesăbuiți cum sunt, încearcă.

Însă nu și Han. El a terminat-o cu asta.

În seara asta pleacă. N-are timp pentru despărțiri lacrimogene. Nu-i plac momentele siropoase.

Totuși, există cineva de la care vrea să-și ia rămas-bun.

O întâlnește în centrul de comandă, apăsând pe butoane și ordonând răcnit în dispozitivul de comunicare. Pare furioasă. Lui Han îi place când e furioasă.

Numele ei este Leia. Este prințesa de pe planeta pe care Imperiul a distrus-o dintr-o singură lovitură. Se afla pe stația imperială de luptă când s-a întâmplat și a fost obligată să privească. Acum e unul dintre liderii Rebeliunii. E de înțeles, nu-i așa?

Ochii ei căprui cercetează panourile și ecranele din jur. Are părul lung și castaniu, prins în cozi împletite, de-o parte și de alta a capului.

La început, Han o ignoră intenționat. Merge la generalul Rieekan, comandantul bazei, care studiază niște rapoarte de securitate. De parcă asta o să-l ajute la ceva când Imperiul își va face apariția.

— Generale, spune Han, îmi pare rău, dar nu mai pot să rămân.

Generalul își ridică privirea. Ochii lui cenușii îl privesc pe Han de sub sprâncenele cărunte.